

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer

(COM(2018) 134 final — 2018/0060 (COD))

og om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse

(COM(2018) 135 final — 2018/0063 (COD))

(2018/C 367/09)

Ordfører: **Juan MENDOZA CASTRO**

Høring	Rådet for Den Europæiske Union, 24.4.2018 Europa-Parlamentet, 19.4.2018
Retsgrundlag	Artikel 114 og 53, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedtaget i sektionen	27.6.2018
Vedtaget på plenarforsamlingen	11.7.2018
Plenarforsamling nr.	536
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	145/0/2

1. Konklusioner og anbefalinger

Pakken om misligholdte lån

1.1. EØSU bifalder Kommissionens pakke, der er en hjørnesten i EU's indsats for at håndtere det vedvarende problem med misligholdte lån og et afgørende skridt på vejen mod en bankunion.

1.2. EU's finansielle institutioner har gjort fremskridt med hensyn til såvel kvaliteten af låneporteføljer som den samlede mængde af misligholdte lån. Det vil ikke desto mindre kræve yderligere tiltag på EU-niveau at forhindre en fremtidig ophobning af misligholdte lån.

1.3. Sammenligninger på EU-plan af niveauet af misligholdte lån bør tage hensyn til det forhold, at banker i nogle lande modtog store beløb i statsstøtte i starten af finanskrisen (2018-2012), mens andre ikke havde samme mulighed som følge af ændringer i statsstøttereglerne.

1.4. EØSU gør opmærksom på de sociale følger af finanskrisen, for så vidt angår eksklusion, social retfærdighed og hindringer for fuldførelsen af det indre marked.

1.5. Det er afgørende at fjerne værdiforringede lån fra de finansielle institutioners regnskaber, så man undgår følgevirkningerne af overdreven gældsætning i fremtiden. EØSU opfordrer endvidere kreditinstitutterne til ansvarlig långivning.

Lovbestemte tilsynsmæssige bagstopperordninger

1.6. EØSU er tilhænger af, at man anvender lovbestemte tilsynsmæssige bagstopperordninger som en forebyggende foranstaltning, der skal sikre, at tab på fremtidige misligholdte lån er tilstrækkeligt dækkede.

1.7. EØSU noterer sig Kommissionens be væggrunde for forslaget og tilføjer, at bagstopperordninger vil være begrundet i de forskellige målsætninger, der forfølges med regnskabsreglerne for tilsynsmæssig regulering.

1.8. EØSU er imidlertid nødt til at påpege følgende:

- En »universalløsning« tager ikke højde for de forskelle, der stadig findes mellem de nationale civilretter og de civile domstoles sagsbehandlingstid.
- Tidsrammen for hensættelser for nye misligholdte lån kan tvinge bankerne til at sælge dem hurtigt i stedet for at vente på, at den pågældende virksomhed i økonomiske problemer igen bliver mere rentabel.

1.9. Kommissionen bør om muligt overveje den særlige situation, der gælder for mindre og specialiserede virksomheder med en mindre kompleks aktivstruktur.

1.10. EØSU mener, at IFRS 9 bør være obligatorisk for alle banker.

1.11. EØSU foreslår, at der iværksættes en specifik konsekvensanalyse med henblik på at vurdere de mulige følger af den foreslåede forordning for banker, kreditgivning til husholdninger, SMV'er og væksten i BNP.

1.12. EØSU noterer sig, at ECB allerede har udstedt sit addendum uden at tage højde for søjle 1-reglerne, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skal udstede, og uden at vente på Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer.

Udvikling af sekundære markeder

1.13. EØSU anerkender, at Kommissionen giver et svar på mange af problemerne med opsplittede sekundære markeder for misligholdte lån i EU, og fremhæver de specifikke forslag i den sammenhæng. Udvalget mener imidlertid, at tilsynsmyndighederne ikke bør tilskynde til salg af misligholdte lån.

1.14. EØSU's forslag vedrørende konsekvenserne af kreditoverførsler er som følger:

- Forbrugerbeskyttelse: Kommissionens forslag hilses i det store hele velkommen. Myndighederne skal være opmærksomme på specifikke foranstaltninger og anbefalinger for at beskytte debitorernes rettigheder.
- Beskyttelse af arbejdstagere: de relevante myndigheder skal tage hensyn til mobiliteten og beskyttelsen af arbejdstagerne i de virksomheder, der berøres af virksomhedsoverførsler i overensstemmelse med EU- og national lovgivning.

Fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse

1.15. EØSU lovpriser retten til en retfærdig rettergang ved en national domstol, hvis det findes nødvendigt, og hvis anvendelsen af denne procedure som foreslået i direktivet er begrænset.

1.16. I mange medlemsstater er fyldestgørelsesproceduren allerede effektiv. Problemet med misligholdte lån vil hovedsagelig kunne løses ved at styrke de retslige procedurer i hele EU.

2. Kommissionens forslag

2.1. Den 14. marts fremlagde Kommissionen et forslag til forordning⁽¹⁾ om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer sammen med et forslag til direktiv⁽²⁾ om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse.

⁽¹⁾ COM(2018) 134 final — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer.

⁽²⁾ COM(2018) 135 final — Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditservicevirksomheder, kreditkøbere og realisering af sikkerhedsstillelse.

2.2. Begge forslag blev ledsaget af arbejdsdokumenter fra Kommissionen og konsekvensanalyser. Kommissionen offentliggjorde samtidig sin anden statusrapport ⁽³⁾ om nedbringelsen af misligholdte lån i Europa og en plan ⁽⁴⁾ for levering af teknisk vejledning i, hvordan man opretter nationale porteføljeadministrationselskaber.

2.3. Disse forslag er vigtige skridt i Kommissionens bestræbelser på at styrke EU's Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og har afgørende betydning for fuldførelsen af bankunionen. Håndteringen af den store mængde af misligholdte lån og misligholdte eksponeringer og deres mulige fremtidige ophobning er en integreret del af EU's indsats for yderligere at reducere risici i banksystemet og gøre det muligt for bankerne at fokusere på udlån til virksomheder og borgere.

2.4. Kommissionen sigter i sit forordningsforslag mod at oprette en lovbestemt tilsynsmæssig bagstopperordning ved at fastsætte fælles minimumsniveauer for dækning af nyudstedte lån, som senere misligholdes, med det formål at forebygge en fremtidig overdreven ophobning af misligholdte lån uden tilstrækkelig dækning af tab på bankernes balancer og at lette deres afvikling.

2.5. Med sit direktivforslag forsøger Kommissionen at øge effektiviteten af procedurerne for gældsinddrivelse gennem en særskilt fælles procedure for fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse (Accelerated Extrajudicial Collateral Enforcement (AECE)). I forslaget tilskyndes der ligeledes til udvikling af sekundære markeder for misligholdte lån ved at harmonisere krav og skabe et indre marked for kreditydelser og overførsel af banklån til tredjemand i hele EU.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU bifalder Kommissionens pakke, der er en hjørnesten i EU's indsats for at håndtere det vedvarende problem med misligholdte lån ⁽⁵⁾ og et afgørende skridt på vejen mod en bankunion.

3.2. Eftersom solvens og stabilitet i finanssystemet har afgørende betydning for EU, er de store mængder af misligholdte lån, som banker i visse medlemsstater har ophobet under krisen og den efterfølgende recession, dårligt for finanssystemet som helhed, de skader økonomien og har i nogle tilfælde kostet skatteyderne mange penge.

3.3. EU's finansielle institutioner har i de seneste år gjort fremskridt med hensyn til såvel kvaliteten af låneporteføljer som den samlede mængde af misligholdte lån, der dog stadig ligger på et højt niveau, nemlig 813 mia. EUR ⁽⁶⁾. Bankerne og tilsynsmyndighederne har de nødvendige redskaber til at nedbringe antallet af misligholdte eller værdiforringede lån. Det vil dog kræve yderligere tiltag på EU-niveau at forhindre dem i at ophobe sig i fremtiden.

3.4. EØSU gør opmærksom på, at banker i nogle lande modtog store beløb i statsstøtte i starten af finanskrisen (2018-2012), mens andre ikke havde samme mulighed som følge af ændringer i statsstøttereglerne for finanssektoren. Netop derfor bør enhver sammenligning af mængden af misligholdte lån tage hensyn til disse forskelle.

3.5. EØSU gør opmærksom på de sociale følger af finanskrisen, for så vidt angår eksklusion, social retfærdighed og hindringer for fuldførelsen af det indre marked. I nogle medlemsstater vidner de misligholdte lån om, hvor hårdt familier og SMV-iværksættere er blevet ramt, ikke mindst af risikoen for at miste deres hjem eller tvangsauktion.

3.6. Det er afgørende at fjerne værdiforringede lån fra de finansielle institutioners regnskaber, så man undgår følgevirkningerne af overdreven gældsætning i fremtiden — et mål, som Økofinplanen skal bidrage til at nå. EØSU slår ligeledes til lyd for en ansvarlig långivning, hvilket forudsætter, at kreditinstitutterne i højere grad tager de enkelte låntageres behov og situation med i betragtning og tilbyder det finansielle instrument, der egner sig bedst til den individuelle kundes situation ⁽⁷⁾.

⁽³⁾ COM(2018) 133 final — Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Den Europæiske Centralbank — Anden statusrapport om nedbringelsen af misligholdte lån i Europa.

⁽⁴⁾ SWD(2018) 72 final — AMC Blueprint — Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — accompanying the Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council and the European Central Bank — Second Progress Report on the Reduction of Non-Performing Loans in Europe (foreligger ikke på dansk).

⁽⁵⁾ Rådets konklusioner om »Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa«, 11. juli 2017.

⁽⁶⁾ EBA's risikotavle, tal for fjerde kvartal 2017.

⁽⁷⁾ EØSU's udtalelse om Gældsætning og social udstødelse i overflodssamfundet (EUT C 44 af 16.2.2008, s. 74).

4. Særlige bemærkninger

4.1. Lovbestemte tilsynsmæssige bagstopperordninger

4.1.1. EØSU er tilhænger af, at man anvender lovbestemte tilsynsmæssige bagstopperordninger som en forebyggende foranstaltning, der skal sikre, at tab på fremtidige misligholdte lån er tilstrækkeligt dækkede.

4.1.2. For at reducere misligholdte lån og misligholdte eksponeringer⁽⁸⁾ omfatter den foreslåede ændring af kapitalkravsforordningen (CRR) en progressiv tidsplan for lån med sikkerhed (op til otte år) og lån uden sikkerhed (to år).

4.1.3. Kommissionens begrundelse for forslaget er⁽⁹⁾:

- At arbejde med tab på lån er ikke altid hensigtsmæssigt ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv, idet anvendelsesområde, mål og formål med tilsyn varierer.
- Det forventes, at IFRS 9⁽¹⁰⁾ vil skabe langt større overensstemmelse med tilsynsstandarderne, end det har været tilfældet med IAS 39⁽¹¹⁾, og medvirke til at afhjælpe problemet med udsatte og utilstrækkelige hensættelser, da den metode, der anvendes, er »forventet tab«. Dog vil der med den nye standard stadig være en skønsmargen ved vurderingen af misligholdte lån og den underliggende sikkerhedsstillelse og dermed også ved beslutningen om hensættelser.
- Tilsynsreglerne giver banktilsynsmyndigheden mulighed for at påvirke en banks hensættelsesniveau (herunder hvad angår misligholdte lån) inden for rammerne af de gældende regnskabsregler og for at stille krav om specifikke justeringer af den pågældende banks beregninger af kapitalgrundlaget. Tilsynsmyndigheden kan dog kun anvende bindende foranstaltninger og krav efter en konkret vurdering afhængigt af bankens individuelle forhold (kaldet søjle 2-foranstaltninger).
- Individuelt skræddersyede tilsynsforanstaltninger, der iværksættes af den kompetente tilsynsmyndighed efter en konkret vurdering, er hensigtsmæssige til håndteringen af individuelle bankers specifikke risici relateret til misligholdte lån.

4.1.4. EØSU tilføjer, at bagstopperordninger er berettigede i kraft af de forskellige målsætninger for regnskabsreglerne vedrørende tilsynsmæssig regulering.

4.1.5. EØSU ønsker dog samtidig at påpege:

- Forslaget til forordning, der lægger op til en »universalløsning«, tager ikke højde for de forskelle, der stadig findes mellem de nationale civilretlige regler og de civile domstoles sagsbehandlingstid.
- Tidsrammen for hensættelser for nye misligholdte lån kan tvinge bankerne til at sælge dem hurtigt i stedet for at vente på, at den pågældende virksomhed i økonomiske problemer igen bliver mere rentabel. Dette kan begrænse muligheden for gældsoplægning og for at give erhvervsdrivende en ny chance og kan potentielt have store negative sociale konsekvenser og negativ indvirkning på beskæftigelsesfrekvensen.
- Ifølge én analyse⁽¹²⁾ vil de mindre og specialiserede virksomheder med en mindre kompleks aktivstruktur sandsynligvis blive ramt hårdere af den samtidige indførelse af IFRS 9 og tilsynsmæssige bagstopperordninger for misligholdte eksponeringer. Kommissionen bør se på, om der er behov for at finjustere forslaget for at afhjælpe dette problem.

⁽⁸⁾ Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) definition: Misligholdte eksponeringer er enhver eksponering, som har været forfalden i over 90 dage, eller som næppe vil blive tilbagebetalt uden realisering af sikkerhedsstillelsen, selv om den ikke er anerkendt som misligholdt eller værdiforringet. Misligholdte og værdiforringede eksponeringer betragtes altid som nødlidende i henhold til artikel 178 i CRR. Derudover skal enhver eksponering for en skyldner betragtes som misligholdelse, når den balanceførte eksponering, der har været forfalden i over 90 dage, svarer til 20 % af den samlede balanceførte eksponering for den pågældende skyldner (»pulleffekt«). Den samlede misligholdte eksponering er summen af misligholdte lån, misligholdte gældsforpligtelser og misligholdte ikkebalanceførte poster.

⁽⁹⁾ Høringsdokument om lovbestemte bagstopperordninger.

⁽¹⁰⁾ Internationale regnskabsstandarder. Gældende fra 1.1.2018.

⁽¹¹⁾ Internationale regnskabsstandarder.

⁽¹²⁾ Eurofinas: svar under Kommissionens høring om lovbestemte tilsynsmæssige bagstopperordninger.

4.1.6. Selv om de foreslåede bagstopperordninger vil kunne mindske forskelle i hensættelser, der skyldes anvendelse af forskellige regnskabsregler (IFRS 9 i stedet for nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper — GAAP⁽¹³⁾), mener EØSU, at IFRS 9 bør være obligatorisk for alle banker i EU.

4.1.7. EØSU foreslår, at der iværksættes en specifik analyse, der skal vurdere den potentielle virkning af den foreslåede forordning på banker, kreditgivning til husholdninger, SMV'er og væksten i BNP.

4.1.8. Andre risici kan give anledning til problemer lig dem med misligholdte lån, navnlig de risici, der knytter sig til stærkt komplekse derivater og overtagne niveau 2- og niveau 3-aktiver. EØSU mener derfor, at disse risici bør medtages på listen over prioriteter for risikoreduktion.

4.1.9. EØSU noterer sig, at ECB allerede har udstedt sit addendum uden at tage højde for søjle 1-reglerne, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skal udstede, og uden at vente på EBA's retningslinjer (som stadig er under behandling). Dette kan udgøre en krænkelse af principperne om bedre regulering. ECB's addendum vedrørende misligholdte lån bør derfor tilpasses de fremtidige søjle 1-regler for misligholdte lån, så der fortsat er overensstemmelse mellem de europæiske regler.

4.2. Foranstaltninger for at videreudvikle sekundære markeder for misligholdte lån

4.2.1. I EU er transaktioner på de sekundære markeder relativt begrænsede⁽¹⁴⁾. Årsagerne er fragmenteret lovgivning; lovgivningsmæssige begrænsninger for indehavere af visse aktivklasser, for mulighederne for at inddrage servicevirksomheder og for investortyper (i nogle tilfælde er det kun andre banker, der kan servicere eller købe misligholdte lån); og forskellige syn på de økonomiske udsigter fra lokale bankers og udenlandske investorers side. EØSU mener, at Kommissionen giver svar på mange af disse spørgsmål.

4.2.2. En af de store udfordringer for markedet for misligholdte lån er, at der mangler data af høj kvalitet om misligholdte lån, hvilket fører til informationsasymmetri. EØSU bifalder dataformularerne, som skal sikre ensartede og standardiserede data over misligholdte kreditaftaler.

4.2.3. Dog mener EØSU, at tilsynsmyndighederne ikke må tilskynde til salg af misligholdte lån, da forvaltning af nødlidende lån i banker kan betyde en højere værdi ved realisering end prisen opnået ved salg.

4.2.4. EØSU ønsker at fremhæve og støtter følgende aspekter i Kommissionens forslag:

— **Kreditservicevirksomheder.** EU-reglerne fastlægger specifikke krav og procedurer for meddelelse, nægtelse og inddragelse af tilladelse (artikel 5-7), bl.a. »et tilstrækkeligt godt omdømme«, »en ren straffeattest« og »ikke på nuværende tidspunkt [være] omfattet af insolvensbehandling«. De vedrører tillige: registeret (artikel 8), aftaleforholdet med kreditor (artikel 9), outsourcing (artikel 10) og kreditservicering på tværs af grænser (artikel 11 og 12).

— **Kreditkøbere.** Kreditor skal fremlægge alle de nødvendige oplysninger vedrørende kreditaftalen (artikel 13) i overensstemmelse med de tekniske standarder, som EBA skal udarbejde (artikel 14), og kreditkøber kan ikke underlægges andre supplerende krav end dem, der følger af de bestemmelser i national ret, der gennemfører direktivet (artikel 15). Kreditkøbere kan håndhæve kreditaftalen direkte (artikel 18) eller overføre den (artikel 19).

— **Kreditservicevirksomheder, kreditinstitutter eller datterselskaber af kreditinstitutter,** som spiller en aktiv rolle i forbindelse med misligholdte lån, er omfattet af artikel 16.

— **Tilsyn.** Et vigtigt aspekt, da der lægges op til anvendelse af samme regler i hele EU, en tilsynsfunktion for de kompetente nationale myndigheder og administrative sanktioner (artikel 20-22).

⁽¹³⁾ Generally Accepted Accounting Principles.

⁽¹⁴⁾ KPMG: 100 mia. EUR, mindre end 10 % af udestående gæld.

- **Databeskyttelse.** En betingelse for overførsel af et lån er »sikring af, at låntagerrettigheder og regler om beskyttelse af personoplysninger som fastsat i lovgivningen om kreditaftalen overholdes« (artikel 5, stk. 1, litra c)).

4.2.5. Forbrugerbeskyttelse

- EØSU finder det vigtigt, at der er sikkerhed for et højt forbrugerbeskyttelsesniveau inden for finansielle tjenesteydelser.
- I den henseende sætter det pris på de generelle principper i forslaget, som er at »sikre det samme beskyttelsesniveau, uanset hvem der ejer eller servicerer kreditten, og uanset hvilke retsregler der er gældende i kreditkøbers og kreditservicevirksomhedens medlemsstat«. Især skal realkreditdirektivet⁽¹⁵⁾, forbrugerkreditdirektivet⁽¹⁶⁾ og direktivet om urimelige kontraktvilkår⁽¹⁷⁾ overholdes.
- EØSU fremhæver også kreditors forpligtelser over for forbrugeren i tilfælde af ændringer af kreditaftalen (artikel 34).
- EØSU konstaterer, at overførsel af lån betyder, at låntager vil skulle beskæftige sig med en ikkefinansiel aktør, som har et andet personale, andre arbejdsmetoder og et andet formål. De nationale myndigheder bør derfor have fokus på foranstaltninger og anbefalinger med henblik på at beskytte låntagers rettigheder, sådan som det er tilfældet med det amerikanske agentur for finansiel forbrugerbeskyttelse (Consumer Financial Protection Bureau)⁽¹⁸⁾.

4.2.6. Arbejdstagerbeskyttelse

Ved alle kreditoverførsler til eksterne virksomheder skal de kompetente myndigheder tage hensyn til mobiliteten og beskyttelsen af arbejdstagerne i de virksomheder, der berøres af disse overførsler i overensstemmelse med EU- og national lovgivning.

4.3. Fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse

4.3.1. EØSU fremhæver, at det er positivt, at medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at den erhvervsdrivende låntager har ret til at prøve anvendelsen af denne mekanisme ved en national domstol (artikel 28). Dette bør sikre en passende beskyttelse af borgeres og virksomheders grundlæggende ret til en retfærdig rettergang⁽¹⁹⁾, især i tilfælde, hvor der er tale om urimelige kontraktvilkår eller kontraktvilkår, der udgør misbrug.

4.3.2. EØSU noterer sig dog visse medlemsstaters tvivl med hensyn til, hvorvidt et sådant instrument vil kunne fremskynde fyldestgørelsesproceduren betydeligt i de medlemsstater, hvor domstolsprocedurerne allerede går hurtigt. Mens udenretlige procedurer kan være en fordel for kreditorerne, skal løsningen på problemet med misligholdte lån først og fremmest findes i styrkede retslige procedurer i hele EU.

4.3.3. Under alle omstændigheder er EØSU positiv over for, at der i forslaget fastlægges begrænsninger for anvendelsen af fremskyndet udenretslig fyldestgørelse af sikkerhedsstillelse. For det første gælder det kun aftaler mellem kreditorer og erhvervsdrivende låntagere. Dernæst er følgende udtrykkeligt undtaget:

- forbrugere, der ikke handler som led i en erhvervsmæssig aktivitet⁽²⁰⁾
- selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje
- aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse⁽²¹⁾
- fast ejendom til beboelse, som udgør den primære bopæl for en erhvervsdrivende låntager⁽²²⁾.

⁽¹⁵⁾ Direktiv 2014/17/EU (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

⁽¹⁶⁾ Direktiv 2011/83/EU (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

⁽¹⁷⁾ Direktiv 93/13/EU (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

⁽¹⁸⁾ <https://www.consumerfinance.gov/about-us/newsroom/consumer-financial-protection-bureau-reminds-mortgage-servicers-of-legal-protections-for-consumers-when-transferring-loans>.

⁽¹⁹⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 47.

⁽²⁰⁾ Direktiv 2008/48/EF om forbrugerkreditaftaler, artikel 3 a).

⁽²¹⁾ Direktiv 2002/47/EF om forbrugerkreditaftaler, artikel 2, stk. 1, litra a).

⁽²²⁾ »Finanskrisen, der har medført at mange huskøbere er blevet insolvente og har været nødt til at sælge deres faste ejendom til en lav pris«. EØSU's udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse (EUT C 318 af 29.10.2011, s. 133).

4.4. *Blueprintet for porteføljeadministrationselskaber*

Statsstøttere

4.4.1. EØSU er enig med Kommissionen i, at porteføljeadministrationselskaber har været en vigtig del af de løsninger, der har fået rensset bankernes balancer i nogle medlemsstater, især i kølvandet på den finansielle krise. Det er dog også enigt i, at de — i forbindelse med offentligt finansierede eller garanterede instrumenter — også kan bidrage til risiciene for den finansielle stabilitet, herunder potentielt forstærke det negative kredsløb mellem stater og banker (det såkaldte »sovereign feedback loop«).

4.4.2. EØSU er derfor tilhænger af overensstemmelse med EU's retlige rammer, især direktivet om genopretning og afvikling af banker (BRRD)⁽²³⁾ og forordningen om den fælles afviklingsmekanisme⁽²⁴⁾.

4.4.3. I praksis har næsten alle nationale porteføljeadministrationselskaber modtaget statsstøtte i en eller anden form, herunder garantier til dækning af tab eller som sikkerhed for finansieringen af selskaberne (det kan resultere i, at porteføljeadministrationselskaber kreditvurderes som »stat«, så deres værdipapirer f.eks. kan anvendes som sikkerhed for repoer); porteføljeadministrationselskaber køber aktiver, der overstiger markedsværdien (den pris, som en investor vil betale), da de vurderer den økonomiske værdi i et langsigtet perspektiv, hvilket betyder, at den økonomiske værdi over markedsværdien udgør statsstøtte, og på bankniveau skal godkendes af Kommissionen; og staten rekapitaliserer banker, som deltager i ordninger for porteføljeadministrationselskaber⁽²⁵⁾.

4.4.4. Selv i de tilfælde, hvor en form for statsstøtte har været tilladt, kræver de seneste EU-regler som minimum, at en banks efterstillede gæld medtages (afskrives eller konverteres til egenkapital), så omkostningerne ved en eventuel rekapitalisering i det mindste deles mellem den offentlige og private sektor.

Bruxelles, den 11. juli 2018.

Luca JAHIER
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽²³⁾ Direktiv 2014/59/EU.

⁽²⁴⁾ Forordning (EU) nr. 806/2014 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁽²⁵⁾ KPMG.